

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
נשא-חג שבועות

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא ובהלכה בשבת בשעה 17:45

מושב בטחה בבית הכנסת נחלת יצחק
כל יום חמישי בשעה 12:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר לדעת
וכן באתר דרשו

© כל הזכויות שמורות למחבר
עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת נשא-חג שבועות תשפ"ב

אמר לו האבא: טעות! נשאר לנו רק 2 כיון ש- 8 לחמניות אנחנו נבוא ונאכל אותם והם לא ישארו.

אבל מה שנתנו לעני, זה נשאר לנו הזכות הזאת, ואת הזכות הזו אף אחד לא יכול לקחת מאיתנו.

אומר החפץ חיים: "ואיש את קדשיו לו יהיו" תדע לך, איש יקר! מה שאתה נותן לצדקה, מה שאתה עושה מצוות, לימוד תורה, זיכוי הרבים וכו' בעולם הזה, רק זה ישאר לך, אחרי 120 שנים ה"מסלה" תשאר בחניה, ואפילו היאכטה תשאר במרינה, וגם אם יש לך קשרים בחלונות הגבוהים, ואפילו אם יש לך קשר עם רה"מ "עבאס" 😊😊 זה לא יעזור לך כלום!!! וכלום לא עובר מפה לשם!!!

ואל תחכה שיעשו בשבילך, תעשה בשביל עצמך, בחיים שלך תחטוף כל

סוחר לא ממולח

"ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה" [ה', י']

מסופר: על ילד שהלך עם אביו, ואביו קנה 10 לחמניות ואחרי שיצאו מהמאפייה ישב שם עני וביקש מהם לחמניה כי הוא רעב, אבא שלו הוציא 2 לחמניות ונתן לעני, ואחר כך שאל את בנו: כמה לחמניות נשארו לנו???

הילד נפגע ואמר לאבא: אבא, על שאלות חשבון כאלה ענינו בכיתה ב' וג', תשאל אותי שאלות חשבון יותר מורכבות, משהו על משפט פיתגורס וכד'. אמר לו: ובכל זאת אני רוצה שתענה לי, אם אתה מרגיש שאתה יכול לענות, אמר לו הילד: נשאר לנו 8 לחמניות.

שיסדרו שמלות לעשרה יתומות, והוא ישלם על זה.

אמר הרב דסלר: אני אגיד לכם, באירופה לא ראיתי כזה דבר ואני חושב שמה שמשפיע על מעשים כאלה זו הקדושה של ארץ ישראל.

והוסיף הרב דסלר שהוא דיבר עם אותו יהודי תורם, ושיבח אותו על מה שהוא עושה, על כל הדאגה שהוא דואג לשמח את הילדים של הקב"ה, וזה ממש סוג של קמיע, כידוע שמי שמקיים אירוע, יש עניין גדול לתרום לסעודת עניים, או לתת לקופת צדקה שהם ידאגו לזה, ועניין זה מאוד שומר שלא יהיו שום תקלות.

אבל אמר הרב דסלר: אמרתי לו שיש לו טעות שמראה שהוא עדיין לא סוחר ממולח כמו שצריך.

כיון שלמשפחה שלו הוא קונה בנדים מהבד הכי מובחר, ואילו הבנדים שהוא קונה ליתומים זה מהבד הפשוט.

והטעות היא, כי הבנדים שהוא קונה למשפחה שלו, הם יהנו בהם כמה שנים ואחר כך יזרקו אותם, אבל

מה שאתה יכול, כיון שזה הדבר היחיד שנשאר.

מסופר על: הרב דסלר וצי"ל שעלה לארץ כדי לכהן כמשגיח בשיבת פוניב'ז, הוא היה בישראל בערך כשנה ואחרי כן חזר לגייטסהד, ורק אחר כך עלה סופית לארץ ישראל.

בפעם שחזר לגייטסהד אחרי שהיה כאן במשך שנה, הוא מסר שיחה על רשמים שהיו לו מארץ ישראל, לשיחה הזו הגיעו כמות גדולה של אנשים.

בתוך הדברים סיפר הרב שבזמן שהיה בירושלים הראו לו יהודי סוחר שומר תורה ומצוות, שיש לו משפחה גדולה, וכל פעם שהוא מחתן בן הוא הולך לבית היתומים דיסקין ומבקש מהמנהל רשימה של עשרה יתומים שצריכים לקנות חליפות, והוא קונה להם על חשבוננו, וכמו שהוא קונה בנדים חדשים לכל המשפחה שלו לרגל החתונה, כך הוא קונה גם ליתומים.

וכשהוא מחתן בת הוא הולך לבית היתומות של הרב וינגרטן ומבקש

וכמו שהגמרא [מוטה ל'ח] דורשת על הפסוק "טוב עין הוא יבורך אל תקרי יבורך אלא יברך, והיינו שנותנים לברך כוס של ברכה למי שטוב עין, וגם פה אפשר לומר את אותו רעיון שהתורה בחרה דווקא באהרן בגלל שהוא היה טוב עין.

השבוע ישבנו בבית ושוחחנו על המידות ויצא לנו שבמידה של עין טובה, תמיד יש מה להשתפר וגם למי שיש עין טובה תמיד הוא יכול לשפר את זה יותר, וכמו שאומרים "השמיים הם הגבול".

וכך אומרת ההלכה: שאם לכהן ישנו שונא בציבור הוא לא יכול לשאת את כפיו, משום שהכהן צריך לאהוב את הציבור ולהיות עם עין טובה כלפיו, ורק אז הוא יכול לברך.

מסופר: על אנשים שבאו לאחד הרבנים הידועים וביקשו ממנו שיברך אותם, אמר להם: אני לא מבין, מדוע אנשים הולכים ומחפשים שיברכו אותם, והרי כל יום יש להם אפשרות ללכת לקבל ברכה ב"ברכת כהנים" מבורא עולם, כן, כן מבורא עולם!!! הקב"ה בעצמו מברך את עם ישראל,

הבגדים שהוא נותן ליתומים זה הבגדים שנשארים לו לנצח.

לכן כדאי לו להשקיע שגם את הבגדים שנותן ליתומים שיתן מהבד הטוב, כיון שהבד שהוא נותן להם זה מה שישאר לו לנצח, ולנצח הוא חייב בד יותר חזק.

מדוע הרב שטיינמן חיפש

דוקא מנין ספרדי?

"ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם" [וי' כ"ז]

מדוע התורה מצווה את אהרון שיברך את עם ישראל, וכי חסרים לו תפקידים???? וגם מדוע ציוו דווקא אותו????

והתשובה: דווקא אהרון שהוא אוהב שלום ורודף שלום, והוא אוהב את הציבור אז לו נאה לברך.

כהונה מרגשת

באחד מבתי הכנסת בחו"ל, הרב של בית הכנסת שם לב שיש אדם מבוגר שנמצא בכל התפילה חוץ מברכת כהנים, ואם בהתחלה זה היה נראה שזה מקרי.

כמשך הזמן, הרב שם לב שהוא יוצא בקביעות לברכת כהנים וחוזר אחר כך, הרב חיכה לשעת הכושר כדי לדבר איתו, וכשהגיע חג השבועות, הזמין אותו הרב לסעודת החג בביתו, ואחרי שסיימו את הסעודה.

פנה אליו הרב ושאל אותו: תגיד, מה העניין שלך נגד ברכת הכהנים שאתה יוצא כל פעם מחוץ לבית הכנסת????

היה נראה שהוא מאוד מופתע מהשאלה, ואמר לרב: אני אספר לך, וסיפר שבזמן שהוא היה בשואה, שמו אותם בצריף לא גדול 800 אנשים, דחסו אותנו בתנאים לא אנושיים, ובקושי נתנו לנו אוכל, וכל הזמן דאגו שנעבוד עבודות שגם מי שאוכל ונח כמו שצריך לא יכול לעמוד בעבודות קשות שכאלה, זה היה נורא.

כמו שכתוב "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם".

מסופר על הרב שטיינמן זצ"ל, כאשר שהה בחו"ל, הוא ביקש שיקחו אותו בבוקר למנין ספרדי, ואמרו לו שיש גם מנין אשכנזי.

אמר להם שהוא רוצה דווקא מנין ספרדי, ולא בגלל שהוא התחיל לאהוב פיוטים... 😊 אלא, משום שבחו"ל האשכנזים לא מברכים "ברכת כהנים" ביום יום אלא רק בחגים [רמ"א סי' קכ"ח סעיף מ"ד]. ולכן הוא רצה להתפלל דווקא במנין ספרדי כדי לא להפסיד את הברכה הנדירה הזו.

כאן בישראל שבכל יום אומרים ברכת כהנים, הלוואי שנעריך את מה שיש לנו בידים, איזה אוצר.

אחרי מאמץ גדול הגיע לליל הסדר כשיש לו כמה מצות ביד, הם כבר סיכמו ביניהם שבליילה, לאחר שהשומרים יעזבו את הצריף, הם ישבו ויערכו את הסדר, ובאותו לילה לאחר שהשומר האחרון עזב אותם לשנת הלילה, הם קמו בשקט והתחילו לעשות את הסדר.

הגדה של פסח כמוזן שלא היתה להם, אבל הם הסתדרו וכל אחד אמר את מה שהוא זכר.

לפתע נכנס קצין S.S ורואה את ליל הסדר... וכשכולו זועם תפס מישהו, ואמר לו: כשהוא מכוון עליו את האקדח, מי ארגן את כל זה? אם אתה לא אומר לי עכשיו אני הורג אותך, ואחרי שראה שהוא לא מתייחס לאיומים שלו.

אמר לו: אם אתה עכשיו לא עונה, אני הורג את כולכם, ניגש אותו זקן הרים את חולצתו, ואמר: זה אני, תירה בי, נו... הקצין כמעט והשתגע מעצבים, אבל במקום לירות בו, חייד את החיוך השטני שהיה לגרמנים, וידענו שחיוך כזה פירושו שהוא חשב על משהו יותר אכזרי, אמר לו: מחר

אחד הזקנים שהיה שם תמיד דאג להעלות את מצב הרוח, כדי שלא נכנס לעצבות, שנשמח שאנחנו בניו של ה', וגם ברגעים כאלה קשים הוא משגיח עלינו ללא הפסקה, ואנחנו פשוט קטנים ויום יבוא ונבין הכל.

אין ספק שמצב הרוח שהוא גרם הרים את כולם, ולפעמים גרם לנו לשכוח לרגע, איפה אנחנו נמצאים.

יום אחד הוא פונה אלינו ואומר חבר'ה עוד שבועיים חל ליל הסדר, חייבים לארגן מצות! הסתכלנו עליו, הלוו!!! איפה אתה חושב שאתה נמצא??? אולי תבקש עוד מעט שיביאו לך כרית ויסקו, אולי איזו כורסת מסאז' 😊.

מאיפה תארגן קמח??? מאיפה תארגן תנור???

אבל כמו שאומרים אין אדם שלא יכול, יש אדם שלא רוצה, כי אם היה רוצה בוודאי היה יכול, הכל זה רק עניין של כוח הרצון!!! והשיג קמח תמורת כל מיני מוצרים חילופיים שהיו להם, והשיג גם מקום איפה לאפות את זה.

בהרכה תחנות בחיים הברכת כהנים
הזו הצילה אותי, ולכן אני כל "ברכת
כהנים" יוצא, כיון שאני לא רוצה
להרום את הרושם של ברכת הכהנים
שהיתה אז בשואה, והצילה אותי,
ובכותה אני היום שומר תורה ומצוות.

הרב התרגש עד כדי דמעות, ואמר:
"מי כעמד ישראל" אין דברים
כאלה.

הוא לא יוצא ב"ברכת כהנים" כי אז
הוא חייב לעשן סיגריה, ממש לא!!!
הוא פשוט לא רוצה שיעלם לו
"ברכת הכהנים" הזו ולכן הוא יוצא.

מעניין לאן צריך להרחיק לבת
בלימוד כף זכות על אנשים, לא כל
אדם שמתנהג בצורה מוזרה הוא
באמת מוזר, אם נשמע מה מסתתר
בכל סיפור סביר להניח שנלמד כף
זכות במקרים רבים יותר.

נאסוף את כולם ונראה לכולם מה
העונש שלך.

למחרת, אספו את כולם, והוא העלה
אותו על הבמה, ואמרו שהחטא שלו
היה שהוא ערך את ליל הסדר, ולכן
הם החליטו להוציא אותו להורג.

ואז לפני שהרגו אותו, אמר להם שיש
לו בקשה אחרונה, ואמר בקול
כשכולנו כל 800 תושבי הצריף
נמצאים ברחבה, אמר: אני רוצה לתת
לכם משהו מתנת פרידה, אבל
תשאלו מה כבר אני יכול לתת לכם?!
כסף אין לי, אוכל גם אין לי, אז מה
אני יכול לתת לכם?????

את זה!!! ומיד התחיל ואמר "ברכת
כהנים" "י-ב-ר-ב-ך ה' ו-י-ש-מ-ר-ך"
וכשכולו בוכה עם דמעות אמר ברכת
כהנים, וכשסיים הרגו אותו.

בכינו באותו מעמד כמו שמעולם לא
בכינו, המעמד היה מרטיט, ואני רוצה
לומר לך, שלאחר המלחמה עברתי
ללונדון, והיו לי זמנים שכמעט
והתחנתני עם גויה, ה' ישמור!!!
ו"ברכת הכהנים" הזו הצילה אותי
מרדת שחת.

תסמונת ישראלית

"איש או אשה כי יפליא לנדור
נדר להזיר לה' " [וי. ב']

רש"י על הפסוק מביא את דברי
חז"ל ששואלים: מדוע נסמכה פרשת
נזיר לפרשת סוטה?

שהרי פרשת סוטה מדברת על אדם
העובר עבירה והדרדרות מוסרית
נוראה, והתורה מספרת על מה
שמקבלים בגלל החטא הזה, וזה לא
נעים בכלל... כל הנושא של שתיית
המים, וכל התהליך המבייש הזה.

ומצד שני יש את הפרשה הסמוכה
לה שמדברים על נזיר שגודר עצמו,
וזאת על ידי שמתנזר מהעולם הזה,
והשאלה היא עצומה: מ-ה-ק-ש-ר
ביניהם??? הרי המרחק הוא
עצום?????

והתשובה: מי שחושב שהמרחק
ביניהם הוא עצום, המצב שלו לא
טוב!!! מי שיכול להצליח לשמור על
עצמו, זה רק אדם שיוודע שכדי ליפול
מספיק רגע קטן של חוסר תשומת לב.

וזה מה שרש"י מביא, מה שעונים
חז"ל: לומר לך, שכל הרואה סוטה
בקלוקלה, יזיר עצמו מן היין. דהיינו,
אם הזדמן לך לראות עובר עבירה
שנענש, תבין שלא סתם הראו לך את
זה, אלא זה בא ללמד אותך, תראה
מה קורה כאן.

תראה מה סופו של אדם שאינו שומר
על עצמו, מה סופו של אדם שבוטח
בעצמו, ואומר: לי זה לא יקרה...

כשהולכים לים, יש את אלה שלא
יודעים לשחות, הם נמצאים תמיד
ברדודים... ויש את אלה שיודעים
לשחות היטב והם נכנסים פנימה,
רחוק ומתקדמים לעומק, ולרוב, אלו
שטובעים בים ל"ע ול"ע הם אנשים
שיודעים לשחות היטב, כיון שרק הם
מרשים לעצמם להתקדם מבלי
להיזהר, ומבלי לשים לב לסכנה.

הגמרא [סוכה נ"ב] אומרת: לעתיד
לבוא, הקב"ה מביא את יצר הרע
ושוחטו, והצדיקים וגם הרשעים כולם
בוכים, הצדיקים בוכים, כיון שנראה
להם כהר גבוה, ואומרים: איך כבשנו
כזה דבר, והרשעים בוכים, כיון

בעיות רוחניות, והם לא ידעו שהם נכנסים היישר למלכודת דבש של היצר הרע.

אבל הצדיקים שראו בכל נסיון את היצר הרע כמו אדם שבא עם "קונגו" [מכשיר חפירה גדול ועוצמתית] שאם לא נעצור אותו בזמן, ה' ישמור, אז הם מבינים שאם הם לא היו מסתכלים עליו כמו מפלצת, הר גבוה, הם לא היו יכולים לעמוד מולו.

לכן אתה רואה הרבה צדיקים שמאוד נוהרים לא ללכת למקומות בעייתיים, כיון שהם יודעים שיצר הרע הוא "פלפל" הוא ערני ולא פראיר.

אומרת התורה: אם אתה רואה סוטה בקלקולה, אל תחשוב שזה משהו שהתחיל עכשיו וזה משהו טרי, ממש לא!!! זה התחיל מזלזל בגדרים של חז"ל, וכן מהתסמונת הישראלית הידועה: "לי זה לא יקרה", ושם היתה תחילת הנפילה, כל השאר זה כבר המשך שמגיע לכל מי שחי במחשבה כזו, ולכן כאשר אתה רואה כזה דבר תזיר עצמך מן היין, כדי לשמור על עצמך.

שנדמה להם כחוט השערה, ואומרים: איך לא התגברנו על כזה דבר קטן.

ולכאורה זה לא מובן, או שהוא כהר גבוה או שהוא כחוט השערה???

והתשובה: הרשעים נופלים תמיד, כיון שעל כל נסיון שבא לפתחם הם מזלזלים, ואומרים: שטויות, אנו נתגבר על הנסיון הזה בקלי קלות, ולכן מרוב שהם בטוחים בעצמם יותר מידי, הם מרשים לעצמם להיכנס לנסיון, ולכסוף הם נכשלים ונופלים, ועל זה אנחנו מתפללים בכל יום: "ואל תביאנו לידי נסיון, ולא לידי בזיון" מה הקשר ביניהם???

משום שבדרך כלל, כאשר באים לידי נסיון אז באים לידי בזיון, ולכן אנחנו מתפללים לבורא עולם, שלא יביא אותנו לנסיון כיון שהתוצאה היא בזיון.

ולכן הם בוכים, כיון שהם רואים שכל הסיבה שהם נפלו זה בגלל שהם החשיבו את היצר הרע כחוט השערה הם לא התכוונו נכון למלחמה... ולכן הם נפלו.

הם הרשו לעצמם ללכת לכל מיני מקומות מפוקפקים, שקיימות שם

שותפים למסע

הקב"ה לא נתן לו חלק ונחלה בארץ ולכן ציווה על כולם לתת לו.

ומה שלא מובן, וכי לקב"ה חסר לתת להם????? מה העניין לעשות אותם סמוכים על שולחן אחרים? שאחרים יביאו להם את התרומות ומעשרות? מה העניין שהם לא יתאמצו על כך?????

והתשובה היא, אומר הרמב"ם: מפני שהובדל לעבוד את ה' וללמד את העם תורה, לכן הם נקראים החיילים של ה'.

ולכן כותב הרמב"ם: ולא שבט לוי בלבד, אלא כל אשר נשאו לבו לעמוד ולשרת את ה' גם הוא נכלל בהגדרה של "חייל" שהמלך דואג לו.

ואם המלך אמור לדאוג לחיילים שלו, מה העניין שהוא לא דואג להם, ושולח אותם שאחרים יתנו להם??????

והתשובה: שהקב"ה רוצה שלכל העם שבשדות, לכל האנשים הפשוטים, יהיה להם גם חלק, וקיימת חלוקה ברורה, אומר בורא עולם: תדאג לו לגשמיות והוא ידאג לך

ויש שמסבירים למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת תרומות ומעשרות????? כיון שמי שמנסה להתחמק ולא להביא לכהן את המעשרות, סופו, שהוא מגיע לכהן.

ונשאלת השאלה: וכי מי שלא נותן צדקה מגיע לו עונש כזה רציני להגיע לכהן בנסיבות כאלה?????

וגם אם הוא צריך להגיע לכהן, אפשר להביא אותו בצורה של מצורע... מה העניין להרוס לו את כל החיים, להרוס לו את התא המשפחתי, על כך שהוא לא רוצה לתת תרומות ומעשרות?????

ראיתי רעיון יפה, שהרי באמת למה צריך לתת תרומות ומעשרות????? שהכהנים ילכו לעבוד, למה אני שעובד מצאת החמה עד צאת הנשמה, צריך לפרנס אותם?

וזה דבר שצריך לזכור שהתרומות והמעשרות הם אמורים להיות ללוי, והסיבה: כי אין לו חלק ונחלה עמך,

התחנה הבאה היא אצל הכהן... חיים
 נטולי חשבון עולים מאוד יקר!!!
 אז אם עד היום חשבנו שזה בתור רק
 עונש, אפשר לומר שזה בא לומר מה
 השלב הבא בתהליך...

ואחד שבאמת מבין את זה ונותן
 מעשרות לשבט לוי, או לחלופין תומך
 במי שיושב ולומד תורה, הוא רק
 מרויח מזה.

שמעתי הסבר יפה על הפסוק "שמח
 זבולן בצאתך ויששכר באהלך"
 [דברים ל"ג י"ח] מה הענין שזבולן
 צריך לשמוח על כך שיששכר יושב
 באהלך???? אז פשטות, משום שאם
 יששכר יושב ולומד, אזי גם לו יש
 שכר והוא מרוויח את אותו השכר,
 כיון שהוא תומך בו.

ויש עוד פשט שזבולן שהוא מחזיק
 את היששכר אומרים לו תשמח
 שאתה יוצא לעסקים דהיינו תהיה
 רגוע ולמה???

כי יששכר באהלך יש לך קמיע
 לשמירה והצלחה במה שאתה מחזיק
 את היששכר.

וזה מה שכתבנו בהתחלה, שאם רואה
 סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין,

לרוחניות, וזה שווה הרבה יותר
 מהגשמיים שאתה נותן לו, ובשביל זה
 בורא עולם לא נותן להם באופן ישיר,
 ודואג לעוד אנשים שיהיו שותפים.

מי שמבין איך מתנהלת כל המערכת
 המופלאה הזו, ממילא הוא שמח לתת
 תרומות ומעשרות, כיון שיותר ממה
 שהעשיר בעל הבית עושה עם העני,
 העני עושה עם בעל הבית, נותן
 הצדקה מרוויח הרבה יותר מהמקבל,
 כיון שהמקבל קיבל כסף שעובר ולא
 נשאר לנצח, והעשיר ברגע שנתן הוא
 מקבל שכר נצחי.

וכאשר האדם מבין שבנתינה שהוא
 נותן הוא נהיה שותף לדברים רוחניים
 ויש לו חלק בהם, זו מעלה טובה, אך
 אם הוא לא נותן מעשרות, ואומר כל
 מיני משפטים שהתקשורת לא נמאס
 לה לחזור עליהם, כל מיני דברים
 שהם אפילו לא בגדר שמויות.

ואם אתה חושב שאתה לא צריך
 רוחניות, זה לא מדבר אליך, אז תדע
 לך! שחיים מהסוג הזה התוצאה
 שלהם היא לא בתור עונש, אלא
 בתור ההמשך הטבעי, שאם מתחיל
 במחשבה שהוא עושה "מה שבא לוי"
 והוא חושב שהוא בא ליהנות וזהו, אז

ונכנס לעיר, ובשבת הראשונה שהוא ראה חילול שבת הוא התחיל לבכות, שאלו אותו: על מה הבכי? אמר להם: בגלל שאני ראיתי חילול שבת, וזה זעזע אותי.

בשבת שאחרי, שוב הוא ראה חילול שבת, ובכה בכי יותר רציני משבת קודמת, שאלו אותו: מה העניין שהפעם בכית יותר מפעם קודמת? והרי זה אותו חילול שבת???

וענה להם החפץ חיים: הבכי שבכיתי יותר בפעם השניה, זה בגלל שראיתי שאני פחות מתרגש מחילול השבת, ועל זה שכמעט התרגלתי אני בוכה.

מסופר על ר' אלחנן וסרמן זצ"ל שהתארח אצל גביר באמריקה והציע לו לשתות גם עם חלב, אמר לו ר' אלחנן: שיש לי קבלה שאני לא שותה חלב בארצות הברית, כיון שאני נוהר מחלב עכו"ם.

למחרת, הגביר הציע לו שוב לשתות גם עם חלב, אמר לו ר' אלחנן: אמרתי לך כבר שיש לי קבלה שלא לשתות חלב בארצות הברית, מה העניין שאתה מציע לי פעם נוספת???

כיון שאם לא תשמור על הדברים הקטנים אז בסוף אתה מוצא את עצמך במקומות שלא חלמת שתגיע לשם...

החכם עוצר בהתחלה, ולא דוקא חכם אלא כל מי שחיוו חשובים לו שלא יאבד אותם לריק, ויעשה משהו תורני בחייו, שידאג לנצח שלו, כיון שאם הוא לא ידאג לזה אף אחד אחר לא יוכל לעשות את זה במקומו ובשבילו.

בכי על הרגל

יש עוד ביאור: שאם הזדמן לו לראות סוטה בקלקולה, הוא חייב לעשות משהו כדי שכל מה שהוא ראה לא ישפיע עליו לרעה, כיון שאם אדם רואה התנהגות לא תקינה זה יכול להשפיע עליו לרעה, ולכן התורה אומרת לו שיזיר עצמו מן היין, כדי שהמראה שראה לא ישפיע עליו.

מסופר על החפץ חיים: שלאחר שהתחילה המלחמה הוא ברח מראדין

יוצא מהמסלול, והוא חושב שהנה אין שום התראה, אבל זה בגלל שהוא הרם את המערכת של ההתראות.

חבילה מבורא עולם

יש עוד סוג של נזירות שבמקום גשמיות אתה מעדיף רוחניות.

ר' יעקב ניימן זצ"ל, מחבר הספר "דרכי מוסר" שביהן כראש ישיבת "אור ישראל" בפתח תקווה, סיפר: על הקושי העצום שהתמודד איתו כשהיה צעיר לימים, והיה אז בישיבה, רק בן 14 שנים בלבד, והתייתם מהוריו בגיל צעיר, וגם ככה היה קשה לו, כיון שרובם היו בגילאים שהם יכלו להיות אבא שלו, אבל הוא לא יותר ועל אף כל הקשיים, הוא השקיע בלימודים.

דבר אחד שהיה מאוד מפריע לו, זה שכל שבוע ביום ראשון היו הבחורים הולכים למשרד של הישיבה, כדי לקבל את החבילות ששלחו להם

אמר לו הגביר: חשבתי שאחרי לילה אחד באמריקה תשנה את הדעה שלך.

אפילו הגביר הזה הבין, שאם אתה רואה משהו בפעם הראשונה אתה מודעזע, ובפעם השניה והשלישית אתה כבר מתרגל לרעיון...

הגמרא אומרת: שאם אדם עבר עבירה ושנה בה, דהיינו חזר עליה כמה פעמים הותרה לו, ושואלת הגמרא: וכי בגלל שהוא עבר עליה כמה פעמים היא תהיה מותרת לו? ??? פרם ???

והתשובה: שאין הכוונה שמותר לו, אלא שהעבירה הזו נעשית לו כהיתר, הוא כבר לא רואה בזה שום איסור ושום בעייה.

לכל אדם, בורא עולם נתן חיישנים, שכאשר הוא עושה משהו לא תקין, יש לו מערכת התראה עצמית שמתריעה: הלו!!! שים לב, סוג של מובילי, שמצפצף כאשר אתה יוצא מהמסלול, אבל אם הוא יוצא קבוע מהמסלול אז החיישנים נהרסים, ואז זה כבר לא מתריע לו כאשר הוא

היתה רק ההתחלה של תקופה שגידלה אותו.

הכל מתפילה של ילד יתום שבאה מעומק הלב.

כמה חבל שאנחנו לא מעריכים מספיק את עוצמת התפילה, צריך לדעת שאפשר לשנות הכל, אבל הכל, על ידי התפילה.

2,000 דולר

מהדלת האחורית

סיפר אבי מורי שליט"א: על האדם לדעת שכאשר הוא גומל חסד עם זולתו הוא לעולם לא יפסיד מכך, גם אם לפעמים נדמה שהדאגה לזולת באה על חשבוננו, וגורמת לו הפסד מסויים, אין זו אלא טעות שנובעת מקוצר ראות, וצריך לדעת שבמזקדם או במאוחר יבוא גומל החסד על שכרו, אבל בתנאי שעושה את החסד בשלמות ולא בשביל לקבל תמורה.

מהבית, וכמובן שלו לא שלחו, כי לא היה מי שישלח לו...

באחד מימי ראשון הוא כבר לא יכל והלך לחדר, נשכב במיטה ומילא את הכרית בדמעות, ובכה לבורא עולם, ואמר לו: אבא שבשמים, אני יודע שאתה אבי יתומים, ואתה יודע שכולם מקבלים חבילות ואני לא, ואני רוצה שתשלח לי חבילה כמו שכולם מקבלים, ואני לא מבקש חבילות של אוכל ובגדים כמו שכולם מקבלים, אלא אני מבקש שתשלח לי חבילות של סייעתא דשמיא בתורה, ושיהיו לי חברותות טובות, וכך המשיך לבכות כמה דקות עד שנרגע, מחה את דמעותיו מעל פניו ויצא לבית המדרש.

איך שהוא נכנס פונה אליו אחד הכחורים הטובים בישיבה, והציע לו ללמוד איתו חברותא, כמובן שזה היה בשבילו כבוד וגם הוא קידם אותו בלימוד, ועזר לו הרבה.

ומאותו היום, סיפר הרב ניימן, כל היחס כלפיו בישיבה השתנה לטובה, כולם רצו ללמוד איתו, והיתה לו סייעתא דשמיא מרובה, ואותו היום, זו

מכום של 2,000 דולר, ורצתה לתת לו בתור הוקרה על כל מה שהוא עשה למענה.

אמר לה, שהוא לא לוקח ממנה שום שקל, כיון שהוא עשה את זה לשם שמים, ואם היא רוצה לתת שתיתן את זה לאדם הראשון שתראה שהוא זקוק לעזרה.

אחרי שהיא נסעה משם, היא עצרה באחת המסעדות שהיתה בדרך ורצתה לקנות משהו, והנה היא שומעת את בעלת המסעדה שהיא צועקת על אחת העובדות, ואומרת לה: תמיד את עושה פדיחות כאלה, אין לי מה לעשות איתך כאן, את מפוטרת!!!! והעובדת מתחננת על נפשה ואומרת: בבקשה, אל תעשי לי את זה!!! זה יגרום לי לקריסה כלכלית!!! אני חייבת את המשכורת הזו, זה ממש גלגל הצלה בשבילי.

אבל בעלת המסעדה לא שעתה לתחנוניה וגירשה אותה בבושת פנים מהמסעדה, היא אספה את החפצים שלה ועם דמעות יצאה מהמסעדה.

האשה ששמעה שהיא זקוקה לכסף הוציאה את ה 2,000 דולר ונתנה לה,

ועל כך אמר שלמה המלך במשלי "י"א י"ז]: "גומל נפשו איש חסד" שמי שגומל חסד עם השני, הוא עושה בראש ובראשונה חסד עם עצמו.

וסיפר: על אברך ירא שמיים שנסע בכביש ראשי, ואותו היום היה יום גשום, והוא רואה רכב תקוע בצד שהדליק 4 וינקרים [הבהובים], ואמר לעצמו אולי הוא זקוק לעזרה.

מיד הוא עצר בצד, וירד לרכב וראה שם אישה מבוגרת, הוא נקש על החלון ושאל: האם הכל בסדר??? האם היא צריכה עזרה???

אמרה לו: שהיא מאוד תשמח, כיון שיש לה פנצ'ר והיא לא יודעת מה זה ג'ק? ובטח שלא יודעת איך משתמשים איתו, ואיפה יש גלגל רזרבי?!

אמר לה: אין בעיה, תכנסי לרכב שלי לבנתיים, ואני אתקן את הפנצ'ר, הוא התחיל לפרק את הגלגל הרזרבי, כשהוא עומד תחת הגשם השוטף, החליף לה את הגלגל, וכשסיים הודתה לו האשה, ואמרה לו: אין לי מילים!!! ותוך כדי הוציאה לו מהתיק

והיא ראתה מה קרה, ואיך שבעלת המסעדה צעקה עלי, והיא ראתה בי את הנזקק הראשון שאמרת, ונתנה לי את הכסף.

מה שמגיע לך, יגיע אליך!!! ומה שלא מגיע אליך, פירושו שזה לא מגיע לך!!! ולמה לא מגיע לך???? או בגלל שבאמת לא מגיע לך או שזה לא טוב בעבורך.

הכב[י]סה השחורה

סיפר אבי מורי שליט"א: על משפחה שהתגוררה בירושלים העתיקה לפני עשרות שנים, באותה תקופה היה מושג של יום כביסה, וזה היה היום הכי קשה שהיה לכל עקרת בית.

היום עם מכונת הכביסה הדיגיטלית, אין לנו מושג מה הקושי שהיו עוברים בימים ההם, והמדהים, שעם כל העבודות שהן היו עובדות ללא עזרת המכשירים החשמליים למיניהם, היה להן זמן לשבת עם כל ילד ולשמוע את כל מה שהוא צריך.

ואמרה לה: ביקשו ממני להעביר, וזה לא ממני, אלא מאדם שביקש ממני להעביר לאדם הראשון שזקוק לעזרה.

האשה הגיעה וחיכתה שבעלה יבוא והיא תספר לו על הפיטורים שלה, ועל הפיצויים של ה 2,000 דולר, בעלה נכנס לבית אחרי כמה דקות כשכולו רטוב, היא שאלה אותו מה קרה???? על מה החלקת????

סיפר לה שהוא עצר בצד ועזר לאשה מבוגרת להחליף פנצ'ר, ועל כך שהיא רצתה לתת לו 2,000 דולר, והוא לא לקח את הכסף ממנה, ואמר לה שתביא אותו לנזקק הראשון שתפגוש.

שאלה אותו אשתו: תניד היה לה רכב בצבע כתום????

כן, אמר מה את מכירה אותה???

הוציאה לו אשתו את ה 2,000 דולר, ואמרה לו: הנה הכסף שלא רצית לקחת בסוף הוא הגיע אליך בדרך אחרת, וסיפרה לו מה היה לה היום במסעדה שהיא עובדת שם, ואיך שבדיוק בזמן שפיטרו אותה, הגיעה אותה האשה שעזרת לה למסעדה,

היא בטוחה שזה נסיון משמיים לראות איך היא תגיב, האם בכעס? או שהיא תקשר את זה לבורא עולם, וממילא לא תכעס, ואז תעמוד בנסיון.

וידוע שאם מישהו ציער אותך, אם אתה אומר כפרת עוונות ומצדיק עליך את הדין ואומר "אבל אשמים אנחנו" אז אתה זוכה לכפרת עוונות, אבל אם אתה הולך ורב, ומקפיד, מנתק את הקשר של בורא עולם למעשה הפסדת את כפרת העוונות.

אספה את הכביסה וניקתה את מה שיכלה ותלתה את זה שוב, ובערב שבעלה הגיע היא לא סיפרה לו את כל מה שהיה.

וזה היה נסיון הרבה יותר קשה מהראשון, כיון שדאגה בלב איש ישחנה.

ולמחרת, דפיקות בדלת והשכנה המרשעת שגזרה את החבלים בפתח, והיא באה לבקש סליחה על מה שהיה אתמול, וסיפרה שהילד שלה העלה אתמול חום גבוה מאוד, ממש מפחיד, והיא תולה את זה במעשה שהיא עשתה אתמול עם הכביסה, כמוכן שהאשה סלחה לה.

אחס'רא [ביטוי שמכטא געגוע לזמנים של פעם] היום עם כל המכשירים החשמליים, בהרבה מקרים אנחנו חיים על ג'אנק פוד [אוכל מהיר] ובכל זאת אין זמן לילדים.

באותו יום כביסה, עבדה השכנה הרבה זמן, ועד שסיימה לתלות את כל הכבסים בשני חבלים עמוסים בחצר המשותפת עם עוד כמה שכנים. אחת השכנות שהגיעה לביתה, והיה נראה לה שהחבלים פרוסים יותר מידי באלכסון, וכמעט שהם מסתירים לה את הכניסה לבית, מה, היא צריכה להתכופף????

היא לא חשבה פעמיים והביאה מספרים, והיא גזרה את החבלים וכל הכביסה הנקיה התמלאה בבוץ ואבק, והפכה מכביסה לבנה לכביסה שחורה.

הכביסה נפלה בקול רעש על החול, והשכנה בעלת הכביסה יצאה וראתה את הכל, את כל מה שעוללה לה השכנה בחצר, וכמעט שענתה לה.

אבל ברגע האחרון התגברה על עצמה ואמרה: הרי הקב"ה משגיח על הכל וגם על כאלה דברים ולכן

ונשאלת השאלה: מה השינוי שאת קרבן העומר הוא משעורים ורק בשבועות שתי הלחם הוא מחיטים?????

והתשובה: שקרבן העומר זה לפני מתן תורה, ושתי הלחם זה אחרי מתן תורה, לפני מתן תורה, ההתנהגות שלנו יכולה להגיע למצב של התנהגות לא טובה, [התנהגות של בהמה] ולכן האוכל בהתאם. אבל אחרי מתן תורה, אנחנו עם התנהגות אחרת ולכן הקרבן הוא מאכל אדם.

אבל בורא עולם שראה את הויתור המדהים הזה, לאחר שנים רבות שלא זכתה להיפקד בבן.

בורא עולם נתן לה בן שהיה אחד מתלמידי החכמים הגדולים בירושלים ואחד מגדולי הפוסקים של הדור האחרון הרי יוסף שלום אלישיב זצ"ל.

שבועות

חיה לא מוכרת

לפני מתן תורה יש את שלשת ימי ההגבלה, וצריך לדעת, שכדי לקבל את התורה זה מוכרח שתהיה "הגבלה" שיהיו גבולות!!! כיון שבלי שאדם שם לעצמו גבולות הוא לא יכול להדבק בתורה.

סיפר פסיכולוג שאינו שומר תורה ומצוות: שכאשר באים אליו מקרים של אנשים שומרי תורה ומצוות.

אדם או בהמה

קרבן העומר בא משעורים, זהו מאכל בהמה, וכמו שהגמרא אומרת: שהסיבה שסוטה מביאה מנחה משעורים, בגלל שהיא עשתה מעשה בהמה, ולכן היא גם מביאה קרבן בהמה.

ושתי הלחם בחג השבועות בא מחיטים שזה מאכל אדם.

כיון שהם היו נראים רבנים לכן כבדו אותם לדבר כמה מילים בין מנחה לערבית.

ר' ירוחם הסכים והתחיל לדבר איתם והשתדל לרדת לרמה שלהם, אבל בכל זאת איך שקלטו שהוא מדבר מוסר התחילו לצאת אחד אחד עד שנשאר רק ר' דוד פוברסקי.

ושאל את ר' דוד: איך זה שבישיבה כולם רוצים לשמוע, ומחכים שאני אתן להם מוסר, ולא בורחים????

אמר לו הרב: הם אנשים פשוטים, והם לא הבינו לכן הם יצאו.

אמר לו ר' ירוחם: לא בגלל אי ההבנה הם יצאו, אלא הם יצאו בגלל שהם נפגעו ממה שאמרת, והם חושבים שדיברתי עליהם.

וסיפר, שלפני שנים באו הספרדים לכבוש את אמריקה הדרומית, והם הגיעו כמה מאות חיילים בכמה ספינות עם נשק בכמות מוגבלת, ומולם עמד צבא האינקה שהיה מורכב מאינדיאנים לוחמי גרילה חזקים ומאומנים היטב.

הוא מעדיף להפנות אותם למטפלים אחרים, כיון שחלק גדול מהטיפול שהוא מטפל זה על ידי שהוא מלמד את האדם להציב לעצמו גבולות.

כשבאים אליו אנשים שומרי תורה ומצוות, השליטה העצמית אצלם נמצאת במצב מצויין, כיון שמגיל קטן אתה יכול לתת לילד שוקולד במילוי קרם נוגט עם נגיעות חסה 😊 והוא נזכר שהוא אכל בשרי לפני שעתיים, והוא מניח את השוקולד מבלי לחשוב הרבה, אין לו בכלל נסיון, כיון שזה פשוט שצריך להמתין 6 שעות בין בשרי לחלבי, כי זהו ציווי ה'.

וכן כל ההלכות שאנחנו מקיימים ביום יום, גם אם זה לא כל כך מסתדר לנו, אין לנו שום נסיון, כיון שאנחנו יודעים להבדיל בין מה שבא לנו, לבין מה שאנו צריכים לעשות, ומי שאין לו את ההבדלה הזו אז זה בעוכריו.

מסופר: על ר' ירוחם ממיר, במלחמת העולם הראשונה הוא ברח עם תלמידו ר' דוד פוברסקי.

בדרכם הם הגיעו לבית כנסת שנמצא באיזור מרוחק ולא הכירו אותם, אבל

ואלה שיצאו מהדרשה הם יצאו מכיון שדיברתי על הסוס שלהם, והם חושבים שזה הולך ביחד שהסוס הוא חלק מהאדם, ולכן כאשר מדברים שהם צריכים לרסן את הסוס שלהם.

הם נפגעים, כיון שהם חושבים שמדברים על האדם שבהם.

אבל הבחורים בישיבה יודעים שיש את הסוס ואותו צריך לרסן, ולא לתת לו ללכת לאן שהוא רוצה, לשמוע מה שהוא רוצה, ויש את האדם, שהוא מושך לרוחניות ואלו שני דברים נפרדים, ולא חיה אחת! ולכן כאשר מדברים איתם על הסוס הם לא מרגישים שמדברים עליהם.

התנאי לקבלת התורה זה לתפוס את המושכות של הסוס, ולא שהסוס ינהיג אותנו.

והנצחון של האינדיאנים היה ברור, אבל בסופו של דבר נצחו הספרדים, ומה שינה את התמונה????

מה שקרה שהספרדים הגיעו כשהם רכובים על סוסים, והאינדיאנים שלא היו מפותחים, לא ראו מעולם אדם שרוכב על סוס, הם לא ידעו מה זה.

סוס לבד הם ראו, אבל לראות חיה כזו מוזרה שחצי שלה זה סוס והחלק העליון שלה זה אדם הם לא ראו, ומהפחד הם ברחו, וזה מה שגרם לספרדים לנצח.

אמר לו ר' ירוחם: הרי כל אדם מורכב מגוף ונשמה, הגוף זה הסוס שמושך לחומר, מושך לתאוות ולכל מה שקשור לעולם הזה, ויש את הנשמה שמושכת לרוחניות וזה החלק המרכזי של האדם.

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○	לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○	הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○	מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○	לינוי בת שירה תחי' ○○○	ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
לרפואת ○○○	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○	לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○
לרפואת ○○○	שילת בת תמר תחי' טליה בת תמר תחי' יעל בת תמר תחי' ○○○	ניסים בן סוליקה הי"ו תמר בת סימונה תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○	הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○	ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○	הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
לע"נ ○○○	אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○	מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילון הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר